

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 9. Aquarum eluuiones, etiam in aliorum vtilitatem à sanctis cohibitæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

184 Cap. VII. Deum, etiam in

enim modum, Ioannes quoq; Capistranus,
Franciscanus, & Iacobus Piceus, sicut reser-

Bonfin. Bonfinius, ab Nicolao Pontifice Rom. ut

I. & Dec. 3. Germanos, Polonios, & Vngaros, ad expedi-

tionem contra Turcas suscipiendam, hortar-

rentur, missi, cum Padum trahi cire vellent,

& ab auaro portatore pertinacissime repel-

lerentur (ut qui tanquam Christi pauperes,

pecunia carerent, quam pro naulo darent)

in diffusum super vndas pallium, cum co-

mitibus confidere: & veluti quadam nau-

fragij tabula in ripam alteram, non sine at-

toniti stupore portatoris, diuina ope, tuto

4. Reg. 2. translati sunt. Varia saepe spectacula mundo
14. exhibuerunt Diui, sed, eo die, comediam
dederunt palliatam: quemadmodum etiam
quando Elisaeus Eliæ pallio, sibi, per Jordaniem, viam fecit.

§. IX.

Aquarum elutiones, etiam in aliorum utilia-

tem, à Sanctis cohibet.

Facile video, inquires, Sanctis vndas cede-
re, aut velut glaciatas, ac frigore concretas
non cedere, ut tanquam per pontem intre-
pidi trahant. Sed hoc eos parum juuat, quia
non sunt sancti, in quos, ne flumina de aliis
deq; ripis suis exitiosè effundantur, səpissi-

mē Sancti non obstant. Duo do responsa.
Primum est, sāpē non prodesse, vt obstant,
quando res ad exemplum pertinet, ac ita
diuina justitia exigit mortales plecti; ini-
mo quando Sancti ipsi, hoc pacto, ob inju-
rias impiè illatas vindicantur. De quo ar-
gumento mox ageimus. Alterum est, quan-
do ita DEI gloria nomenq; crescit, omnino
etiam hanc Sanctis, à Domīo, conferri po-
testatem. Imo, vt S. Gregorius Nyssenus lo-
quitur, *Nihil obest homini fidem veri sectanti.* S. Gre-
gor. Nyf-
sen. in vi-
ta S. Greg-
gorii Thaum-
aturgi.

Fidem rei astruit Gregorius Tau- cap. 12.
maturus. Cū Lycus rapidissimi impetus tur gi.
fluuius incolis atrocem, quotannis inferret Et Nice-
phor. li. 6.
cladem, agros, pecora, ipsam deniq; gen-
tem non carptim, sed agminatim obrueret, cap. 1.
& vt quæq; deprehenderat, perditum iret;
exeruit sese prodigiose vbiique Thaumatur-
gi virtus. Is, instar Moysis virga fluuios ac
maria regentis, ad egurgitantem sese & om-
nia populantem Lycum, processit, baculumque, il. magis
qui ob. t.
hinc
quo seniliter nitebatur, in ripa depan-
*xit, cōfidentissime madans flumini, ne possit
hac, limitem excederet, aut datum coniti-*
tutumque inibi terminum præteriret. Di-
cum, factum. inuenit fides viri, in fluvio,

M 5 obedi-

186 Cap. VII. Deus, etiam in

obedientiam, atque in ligno quoque impa-
cto virtutem viuere, ostendit. Siquidem sci-
pio ille viruit, & diffusis quaqua ramis, in
excelsam extreuit arborē, quæ, usque ad D.
Gregorij Nysseni tempora, ab omnibus eō
confluentibus, magna cū veneratione, mó-

Psalm 1.3. strabatur, spectabatur: eratq; verè tanquam
lignum, quod plantatum est, secus decursus a-
quarum. Sed cur baculus illius viri non eu-
resceret, cuius tantopere floruit virtus? Ad
hoc exemplum Frigidianus quoq; Lucanæ
Ecclesiæ Episcopus, fluuium Auserim, agros
longè lateque inundantem, cursum mutare
coēgit, atque ex proprio alueo, precibus,
aliò deriuauit.

§. X.

S. Hilarionis, per signum crucis, contra exum-
dans mare, potestas.

Illustrē est illud, quod de S. Hilarione

Sigon. li. Sigonius recenset. Circa an. salutis 365. ter-
7. de Imp. ræ motu totius orbis (qui, post Iuliani mor-
occid. tem, accedit) concussa maria, & velut ex-
territa egressa sunt terminos suos; &, quasi
rursum Deūs diluuium mundo minaretur,
vel in antiquum chaos redirent omnia, na-
ues ad prærupta delatae montiū, in sublimi-
pependerunt. Quod cùm viderēt Epidauri-

tani